

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13668/2025
30.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Ирене Вуковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. из Београда чији је пуномоћник Милан Петровић адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Десимир Анђелић адвокат из ..., ради исплате неосновано стеченог, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2477/24 од 03.03.2025. године, исправљене решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 2477/24 од 07.07.2025. године, на седници одржаној 30.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА се одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2477/24 од 03.03.2025. године, исправљене решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 2477/24 од 07.07.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ се као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2477/24 од 03.03.2025. године, исправљене решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 2477/24 од 07.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2477/24 од 03.03.2025. године, исправљеном решењем истог суда од 07.07.2025. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лебану П 147/24 од 16.04.2024. године којом је обавезан тужени да исплати тужиоцу 55.202,61 динар на име стицања без основа због неовлашћеног коришћења електричне енергије у периоду од 26.12.2018. до 25.06.2019. године, по рачуну број ... од 28.06.2019. године, са законском затезном каматом од 06.07.2019. године до исплате (став први изреке) и 62.216,00 динара на име трошкова парничног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија), са предлогом да се ревизија сматра дозвољеном и усвоји.

Посебна ревизија је, према одредбама члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП) у вези с одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, о коме одлучује Врховни суд ценећи да ли постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Тужени посебном ревизијом побија другостепену пресуду којом је правноснажно обавезан да тужиоцу на име стицања без основа исплати одређени новчани износ, јер је у поступку утврђено да је неовлашћено користио електричну енергију у утуженом периоду и да потрошња одговара износу из рачуна. Нижестепене одлуке засноване су на одредбама прописа који су важили у утуженом периоду (26.12.2018. до 25.06.2019. године), како Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 145/14, 95/18), којим је било прописано да је неовлашћена потрошња електричне енергије, између осталог: коришћење електричне енергије без мерног уређаја, мимо мерног уређаја, или преко мерног уређаја на коме је онемогућено правилно мерење или регистравање утрошене електричне енергије (члан 198. тачка 4); као и коришћење електричне енергије преко мерног уређаја на коме су оштећене пломбе оператора система, односно оштећене или са истеклим роком важења жига на пломби овлашћеног тела за оверавање мерила, као и у случају када се утврди неправилност мерења електричне енергије (члан 198. тачка 5); при чему ће у случају неовлашћене потрошње, оператор преносног, односно дистрибутивног система, извршити обрачун неовлашћено утрошене електричне енергије и доставити купцу обрачун, на начин и по поступку утврђеном методологијом за обрачун неовлашћено утрошене електричне енергије, коју доноси Агенција (члан 200. став 1), тако и Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом („Службени гласник РС“, бр. 63/13, 91/18), према којој се (члан 54) под неовлашћеним коришћењем електричне енергије подразумева и коришћење електричне енергије без мерног уређаја или мимо мерног уређаја (тачка 3); као и преко мерног уређаја: на коме је онемогућено правилно регистравање електричне енергије (тачка 4); на коме су оштећене пломбе оператора система, односно овлашћеног тела за оверавање, под условом да се у контроли мерног уређаја утврди неправилност регистравања утрошене електричне енергије (став 5); на коме су оштећене пломбе оператора система, односно овлашћеног тела за оверавање, при чему корисник система није обавестио оператора о оштећењу у складу са чланом 47. став 2. (тачка 9).

Наводи ревизије формално указују на погрешну примену материјалног права од стране нижестепених судова, али се у суштини своде на истицање да је чињенично стање погрешно утврђено, што није дозвољено. Пошто је грађанскоправна одговорност шира и може постојати и у одсуству кривичне, као што је реч у конкретном случају, на дозвољеност ревизије не утиче ни навод да је тужени ослобођен у кривичном поступку у вези са предметним неовлашћеним коришћењем електричне енергије. Пошто образложење побијане одлуке не одступа од судске праксе ревизијског и нижестепених судова у тумачењу и примени материјалног права, тако да не постоји потреба за новим ни уједначеним тумачењем права, нити за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана, одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП, због чега је одлучено као у другом ставу изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**